

DECIZIA nr. 22/2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
catre **S.C. X**,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 88771/08.12.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti cu adresa nr. 924475/05.12.2014, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 88771/08.12.2014, cu privire la contestatia formulata de catre **S.C. X** inregistrata la ORC Bucuresti nr. X, CUI X, cu domiciliul fiscal in Bucuresti str. X sector 1, reprezentata conventional prin Cabinetul de avocatura „**Av. X**”, in baza imputernicirii avocatiile nr. X, cu sediul procesual ales in Bucuresti, str. X, sector 1.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 25.11.2014, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii nr. 85743/26.11.2014, il constituie Decizia de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. **X**, comunicata la data de **27.10.2014**, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii aferente TVA in suma de - **X lei**.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să se pronunte asupra contestației formulate de catre **S.C. X**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii au emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, pentru societatea in cauza, prin care au fost stabilite dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de X lei.

II. Prin contestatia formulata **S.C. X**, transmisa prin posta la data 25.11.2014 si inregistrata la Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii sub nr. 85743/26.11.2014, solicita anulara actului administrativ atacat si exonerarea societatii la plata creantelor bugetare accesorii stabilite prin Decizia nr. X, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, prin care au fost stabilite dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de X lei.

Contestatorul invoca urmatoarele motive de admitere a contestatiei:

Creantele bugetare accesorii au fost calculate in urma controlului fiscal in perioada 10.03.2014-09.05.2014, de catre inspectorii fiscali din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii care au ajuns la concluzia ca societatea ar avea de plata suma de X lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar in cuantum de X lei, dobanzi/majorari si penalitati de intarziere in cuantum de X lei conform Deciziei de impunere nr. X.

Decizia anterior mentionata a fost contestata impreuna cu Raportul de inspectie fiscala nr. X la organul emitent iar impotriva masurilor de executare, a inregistrat la Judecatoria Sector 1 Bucuresti, contestatie la executare.

Suma principala suplimentara este netemeinica, contestata in instanta, in aplicarea principiului „accesorium sequitur principalem” astfel ca nu recunoaste dobanzile si penalitatile de intarziere aferente TVA, calculate pentru perioada 15.05.2014-12.10.2014, cuprinse in Decizia contestata.

Societatea invoca dispozitiile art. 214 alin (2) din Codul de procedura fiscala, solicitand suspendarea executarii actului administrativ contestat, pana la solutionarea contestatiei.

Fata de argumentele de drept si de fapt expuse societatea solicita **anularea actelor administrative atacate si exonerarea societatii la plata creantelor bugetare accesorii** in suma totala de **X lei**, stabilite prin Decizia nr. X, reprezentant Dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

III. Luand in considerare constatările organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de catre contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

3.1 Cu privire la Decizia de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii prin care au fost stabilite dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de X lei.

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a calculat corect accesoriile aferente TVA in suma de X lei, in conditiile in care societatea nu face dovada achitarii obligatiei de plata stabilita in urma inspectiei fiscale prin decizia de impunere nr. X si nici dovada anularii acesteia.

In fapt, pentru societatea in cauza a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata prin posta la data de 27.10.2014, de catre Administratiei Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti.

Prin contestatia depusa, societatea solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii si exonerarea acesteia de la plata creantelor bugetare accesorii, stabilite prin decizia contestata.

Din analiza dosarului cauzei rezulta ca sumele datorate de catre societate au fost evidentiata in Anexa la Decizia de impunere nr. X, avand la baza decizia de impunere nr. X prin care s-a stabilit un debit la TVA in suma de X lei, iar accesoriile au fost stabilite pana la 15.05.2014.

Din anexa la decizia nr X rezulta:

- pentru perioada 15.05.2014-26.05.2014 au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere – aferente debitului X lei, in suma de X lei;
- pentru perioada 26.05.2014-25.06.2014 au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere – aferente debitului X lei, in suma de X lei;
- pentru perioada 25.06.2014-25.07.2014 au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere – aferente debitului X lei, in suma de X lei;
- pentru perioada 25.07.2014-25.08.2014 au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere – aferente debitului X lei, in suma de X lei;
- pentru perioada 25.08.2014-03.10.2014 au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere – aferente debitului X lei, in suma de X lei;
- pentru perioada 03.10.2014-12.10.2014 au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere – aferente debitului X lei, in suma de X lei.

In consecinta accesoriile au fost calculate in perioada 15.05.2014-12.10.2014 asupra debitului stabilit prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X si neachitat, obligatiile de plata asupra carea s-au calculat accesoriile fiind diminuat numai cu TVA de rambursat din perioada ulterioara.

In drept, in conformitate cu prevederile art.119 art. 120 art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 119 Dobanzile si penalitatile de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.”

„Art. 120 Dobanzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- in urma inspectiei fiscale a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X, fiind stabilite in sarcina societatii obligatii de plata reprezentand TVA in suma de X lei. Accesoriile au fost calculate de Serviciul de inspectie fiscala pana la 15.05.2014;

- impotriva deciziei de impunere nr. X a fost formulata de societate contestatie, solutionata de Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Decizia nr. X, comunicata in 04.11.2014, in sensul respingerii acesteia;

- in perioada 15.05.2014 – 27.10.2014, societatea nu a efectuat nicio plata in contul obligatiilor de plata in suma de X lei, inregistrand numai deconturi de TVA, din care rezulta TVA de rambursat in suma de X lei pentru luna aprilie 2014, X lei pentru luna mai 2014, X lei pentru luna iunie 2014, X lei pentru luna iulie 2014;

- astfel organul de administrare fiscala in mod corect si legal a procedat la calculul accesoriilor pentru perioada 15.05.2014 – 27.10.2014.

Sustinerea contestatiei vizand calculul eronat al accesoriilor nu poate fi retinuta in conditiile in care nu face dovada anularii deciziei de impunere FX, ori in conditiile in care obligatia de plata stabilita in sarcina acesteia nu a fost anulata, datoreaza potrivit

principiului de drept accesoriile urmeaza principalul si accesoriile aferente TVA motiv pentru care contestatia societatii urmeaza a se respinge ca neintemeiata.

3.2 Referitor la solicitarea suspendarii executarii silite pana la solutionarea contestatiei

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care suspendarea executarii actului administrativ fiscal nu intra in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii au stabilit in sarcina societatii **S.C. X** dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de **X lei**.

Contestatia societatii vizeaza si suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

In drept, referitor la **suspendarea executarii actului administrativ fiscal**, sunt incidente prevederile **art. 215** alin. (1) si alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pâna la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de pâna la 2.000 lei."

Totodata, dispozitiile **art.14** alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipuleaza:

"(1) In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, **persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.**

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor."

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea contestatarei de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, competenta revenind instantelor judecatoresti, conform legii.

Prin urmare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii constata necompetenta materiala privind solicitarea contestatarei de suspendarea a executarii obligatiilor de plata stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii.

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul dispozitiilor art.119 art. 120 art. 120¹ art. 215 alin. (1) si alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 si ale dispozitiilor art. 205 alin.(1),

art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de catre **S.C. X** impotriva Deciziei de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti.

2. Constata necompetenta materiala a Directiei Generale Regionale a Finantelor Publice Bucuresti privind solicitarea **S.C. X**, de suspendare a executarii silite a Deciziei de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestata, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.